

EUROPA-KOMMISSIONENS SVAR PÅ DEN EUROPÆISKE REVISIONSRETS SÆRBERETNING:

"UDGIFTERNES FORMELLE RIGTIGHED INDEN FOR EU'S SAMHØRIGHEDSPOLITIK: KOMMISSIONEN RAPPORTERER KUN EN FORELØBIG ANSLÅET MINIMUMSFEJLFREKVENNS"

Kommissionens indledende bemærkninger:

På trods af den årlige godkendelse af programregnskaber, der bidrager til at forbedre ansvarligheden, er EU's udgiftsprogrammer flerårige ved udformningen, og de tilhørende kontrolsystemer og forvaltningscyklusser dækker også flere år. Det betyder, at fejl kan opdages på et hvilket som helst tidspunkt i hele programcyklussen, nogle gange flere år efter betalingen er foretaget. Fejl kan korrigeres i det samme eller i efterfølgende år frem til tidspunktet for afslutningen af programmernes livscyklus for at opnå en restfejlfrekvens på under 2 % for alle programmer over tid.

Kontrolstrategierne er således flerårige og risikodifferentierede. Medlemsstaternes myndigheder aflægger hvert år beretning om deres kontrol af anvendelsen af EU-midler på nationalt og regionalt plan, og om deres respektive programmer er blevet forvaltet på en økonomisk forsvarlig måde. Dette sker ved hjælp af en kontrolpakke, der indeholder en forvaltningserklæring, en årlig kontrolrapport med en fejlprocent baseret på repræsentative stikprøver og en revisionserklæring om udgifternes lovlighed og formelle rigtighed. Denne rapportering er grundlaget for Kommissionens godkendelse af programregnskaber og for opbygning af sikkerhed.

I de årlige aktivitetsrapporter rapporterer generaldirektørerne om opnåede resultater, deres interne kontrolsystemers funktion og den økonomiske forvaltning under hensyntagen til den sikkerhed, som medlemsstaterne tilvejebringer gennem delt forvaltning. Den årlige aktivitetsrapport indeholder generaldirektørens revisionserklæring. Generaldirektørernes pligt som ved delegation bemyndigede anvisningsberettigede er at stille sikkerhed for hvert operationelt program.

Kommissionen har udformet sit kontrolsystem for samhørighedspolitikken i overensstemmelse hermed. På baggrund af gennemgangen af de nationale revisionsmyndigheders arbejde med hvert enkelt program og yderligere genudførelse af revisionsarbejde på stedet for en række programmer mener Kommissionen, at systemet, hovedsagelig på baggrund af en risikovurdering, giver et solidt grundlag for at opnå rimelig sikkerhed for de underliggende udgifters lovlighed og formelle rigtighed for hver konto.

Den samlede nøgleresultatindikator for lovlighed og formel rigtighed (KPI 5), der angives hvert år i de årlige aktivitetsrapporter, er baseret på et vægtet gennemsnit af bekræftede fejlprocenter for alle de individuelle programmer under hensyntagen til alle oplysninger, som er tilgængelige på dette tidspunkt, herunder et maksimalt risikoniveau, og som afspejler eventuelle yderligere risici, der endnu ikke er bekræftet ved hjælp af revisionsbevis og endnu ikke er færdigbehandlet på datoen for undertegnelsen af den årlige aktivitetsrapport. Desuden kan Kommissionen fortsat udføre revisioner og gennemføre eventuelle yderligere nødvendige finansielle korrektioner efter godkendelse af regnskaberne og undertegnelsen af den årlige aktivitetsrapport.

Detaljerede instruktioner og vejledning til tjenesteydelser og kvalitetsgennemgang af de centrale tjenestegrene sikrer, at oplysningerne og dataene i de årlige aktivitetsrapporter er en relevant og troværdig kilde til bestemmelse af risikoen for EU-budgettet i den årlige forvaltnings- og effektivitetsrapport. Desuden er den årlige forvaltnings- og effektivitetsrapport underlagt en streng forberedelses- og beslutningsproces, hvor de centrale tjenestegrene modtager detaljerede retningslinjer for dens indhold og struktur fra Administrationsrådet, som er det øverste råd i Kommissionens corporate governance-struktur.

RESUMÉ

V. Kommissionen bemærker, at dens anslåede fejlfrekvens (KPI), som er oplyst i de årlige aktivitetsrapporter for 2019 og 2020 for REGIO og EMPL, er udtrykt som et interval, der omfatter en maksimal risiko. Selv om det ligger under Revisionsrettens anslåede fejlfrekvens, er dette interval i de sidste to år faldet inden for det interval, der er beregnet af Revisionsretten i forbindelse med sin revisionserklæring.

Kommissionen er derfor overbevist om, at nøgleresultatindikatoren og dens maksimale værdi, som er offentliggjort i den årlige aktivitetsrapport, afspejler et rimeligt og retvisende skøn over fejlprocenterne for hvert program og kumulativt for alle programmer, baseret på alle tilgængelige oplysninger på tidspunktet for undertegnelsen af den årlige aktivitetsrapport (se Kommissionens svar på punkt 51 og 85).

VI. De lovgivningsmæssige rammer for 2014-2020 adskiller udtrykkeligt lovligheden og den formelle rigtighed fra godkendelsen af regnskaberne. Derfor skal Kommissionen godkende regnskaberne, hvis der foreligger en revisionserklæring uden forbehold fra revisionsmyndigheden, uanset status for de underliggende udgifters lovlighed og formelle rigtighed. Efter godkendelse af regnskaberne fortsætter Kommissionen sit arbejde i forbindelse med eventuelle udestående spørgsmål vedrørende lovlighed og formel rigtighed, under fuld overholdelse af lovkravene. Kommissionen kan altid afbryde betalingen af saldoen (hvis den er positiv) eller hyppigere straks behandle den deraf følgende indtægtsordre og indlede en finansiel korrektionsprocedure, f.eks. som følge af sin kontrol vedrørende den formelle rigtighed. Kommissionen mener efter at have godkendt regnskaberne, at disse efterfølgende trin beskytter EU-budgettet tilstrækkeligt (se Kommissionens svar på punkt 77).

Kommissionen bemærker, at den i henhold til forordningen for perioden 2021-2027 ikke skal godkende indsendte regnskaber med en restfejlfrekvens på over 2 %.

VII. Kommissionen forsøger at finde den rette balance mellem sine mål (kontrol), de midler (ressourcer og tid) den har til rådighed for at opnå det samt antallet af kontrolpakker/-programmer, der skal gennemgås.

Kommissionen understreger nytten af de skrivebordsgennemgange, den foretager af hvert enkelt program hvert år.

Denne tilgang er særlig effektiv i forbindelse med programmer, der rapporterer pålidelige lave fejlprocenter år efter år. Baseret på en grundig vurdering af kvaliteten og fuldstændigheden af oplysningerne i kontrolpakkerne samt Kommissionens opbyggede erfaring med revisionsmyndigheder og -programmer gør skrivebordsgennemgange det muligt at nå et vist sikkerhedsniveau for alle operationelle programmer. De suppleres om nødvendigt med undersøgelsesmissioner og dybdegående undersøgelse af arbejds papirer i visse tilfælde. De gør det også muligt at identificere risici med henblik på yderligere genudførelse af revisioner på stedet (se Kommissionens svar på punkt 25, 26 og 30).

VIII. Som anført i Kommissionens revisionsstrategi fokuserer revisionsarbejdet på de revisionsmyndigheder, som Kommissionen endnu ikke har kunnet forlade sig tilstrækkeligt på, og for hvilke der hidtil er foretaget en begrænset gennemgang, eller for hvilke der er opstået nye risici. Desuden er en særlig revisionsdækning af andre revisionsmyndigheder nødvendig over tid.

Det nye fælles revisionsdirektorat (DAC) vil sikre, at processen for fastlæggelse af de fremtidige revisionsplaner i tilstrækkelig grad kan dokumenteres.

IX. Når Kommissionen i forbindelse med sine juridisk-kritiske revisioner identificerer yderligere fejl i sine genudførte stikprøver, vurderer den systematisk, om sådanne fejl kan gentage sig i resten af revisionsmyndighedens stikprøve og anmoder om yderligere revisionsarbejde, hvis det er nødvendigt.

Så længe denne vurdering og eventuelle tilknyttede kontroller pågår, tager den samlede restfejlprocent rapporteret i de årlige aktivitetsrapporter som en del af nøgleresultatindikatoren højde for denne usikkerhed i den oplyste maksimale risiko.

X. Kommissionen er overbevist om, at nøgleresultatindikatoren og dens maksimale værdi, som er offentliggjort i den årlige aktivitetsrapport, afspejler et rimeligt og retvisende skøn over fejlprocenterne for hvert program og kumulativt for alle programmer, baseret på alle tilgængelige oplysninger på tidspunktet for undertegnelsen af den årlige aktivitetsrapport.

XI. Første led — Kommissionen accepterer ikke denne anbefaling om at foreslå en lovændring med hensyn til tilbageholdelse af betalinger.

Kommissionen mener, at den nye betingelse, der er indført i forordningen om fælles bestemmelser 2021-2027, allerede styrker beskyttelsen af EU-budgettet (se Kommissionens svar på anbefaling 1).

Andet led — Kommissionen accepterer delvist denne anbefaling.

I overensstemmelse med sine mål er det fælles revisionsdirektorat for samhørighed i øjeblikket i færd med at styrke dokumentationen og revisionen af det udførte arbejde yderligere (se Kommissionens svar på anbefaling 2).

Tredje led — Kommissionen accepterer delvist denne anbefaling.

Kommissionen vil fortsat i den årlige aktivitetsrapport give oplysninger om, hvordan der er taget forbehold for programmer eller dele af programmer i den årlige aktivitetsrapport for 2020 (se Kommissionens svar på anbefaling 3).

Fjerde led — Kommissionen accepterer delvist denne anbefaling.

Administrationsrådet, som er det øverste råd i Kommissionens corporate governance-struktur, fører tilsyn med udarbejdelsen af den årlige forvaltnings- og effektivitetsrapport og er derfor det rette organ til at give bedre vejledning om rapportens indhold (se Kommissionens svar på anbefaling 4).

INDLEDNING

07. Kommissionen er enig i, at forvaltningskontrol er første led i forsvaret mod fejl og bør være mere effektiv med hensyn til at forebygge og opdage fejl i første instans. Hvert år rapporterer GD REGIO og GD EMPL i deres årlige aktivitetsrapporter, at en stor del af forvaltnings- og kontrolsystemerne fungerer og ikke udløser høje fejlprocenter (henholdsvis 89 % og 82 % af programmerne for GD REGIO og GD EMPL i deres årlige aktivitetsrapporter for 2020). Revisionsretten påviser heller ikke fejl i sine revisioner af stikprøver af operationer hvert år for en række programmer, der havde rapporteret lave fejlprocenter (under 1 %).

10. I praksis omfatter Kommissionens revision som led i dens årlige kontrolcyklus en gennemgang af de nationale systemrevisionsrapporter, en grundig skrivebordsgennemgang af alle de årlige kontrolrapporter (en del af kontrolpakkerne), undersøgelsesmissioner og revisioner på stedet. Dette giver Kommissionen mulighed for at bekræfte de indberettede fejlprocenter for de fleste programmer indtil næste årlige aktivitetsrapport, medmindre der stadig pågår revisioner.

Desuden har Kommissionen i henhold til forordningen om fælles bestemmelser mulighed for at foretage revisioner inden for rammerne af den flerårige ramme senest tre år efter det år, hvor udgifterne blev indført i årsregnskabet.

11. I henhold til forordningen (artikel 139, stk. 1) skal Kommissionen foretage en gennemgang af de dokumenter, som medlemsstaten har forelagt (kontrolpakken, herunder regnskaberne). Godkendelsen af regnskaberne er baseret på en revisionserklæring uden forbehold vedrørende de regnskaber,

revisionsmyndigheden har fremlagt i kontrolpakken, medmindre Kommissionen specifikt kan dokumentere, at revisionserklæringen vedrørende regnskaberne er upålidelig (artikel 139, stk. 2, i forordningen om fælles bestemmelser).

Kommissionens fælles svar på punkt 12 og 13:

Kommissionens skrivebordsgennemgang kan også suppleres med undersøgelsesmissioner for at afklare tvivlsspørgsmål, der blev rejst under skrivebordsgennemgangen af den årlige kontrolrapport og revisionserklæringen. Under sådanne undersøgelsesmissioner blev der i nogle tilfælde gradvist indført begrænset genudførelse af visse operationer for at opnå yderligere sikkerhed for pålideligheden af de indberettede fejl. Dette berører ikke identificerede risici, som der tages hensyn til i Kommissionens risikovurdering og kan føre til formelle juridisk-kritiske revisioner med genudførelse af stikprøver af operationer.

Juridisk-kritiske revisioner kan også medføre genudførelse af systemrevisioner, når der opstår tvivl. Kommissionens metode til juridisk-kritiske revisioner har også udviklet sig i tidens løb til også at omfatte (også før der blev indført rejserestriktioner som følge af covid-19-krisen) genudførelse af skrivebordsgennemgang af operationer ud over muligheden for traditionel genudførelse på stedet.

14. I overensstemmelse med Revisionsrettens anbefaling nr. 4 i årsberetningen for 2017 er Kommissionens vigtigste resultatindikator for lovlighed og formel rigtighed den største fejlprocent, der er rapporteret i den årlige aktivitetsrapport, baseret på de regnskaber, for hvilke Kommissionens revisionscyklus i vid udstrækning er afsluttet, og uden at der er taget hensyn til de forskud, der er udbetalt til finansielle instrumenter.

Kommissionen oplyser også i de årlige aktivitetsrapporter og i den årlige forvaltnings- og effektivitetsrapport om risiko ved betaling og ved afslutning af fondenes relevante udgifter og de gennemførende generaldirektorater på grundlag af de samlede restfejlprocenter, der er fastlagt på OP-niveau. Endelig oplyser Kommissionen også i den årlige forvaltnings- og effektivitetsrapport om risiciene ved betaling for de tre kombinerede fonde (se bind III, bilag 5, side 190 i den årlige forvaltnings- og effektivitetsrapport for 2020) for at imødekomme den specifikke anbefaling nr. 4 fra Revisionsrettens årsberetning for 2017.

15. Kommissionen er enig i, at der hvert år ikke er konstateret yderligere fejl, og at de derfor ikke indberettes i en række kontrolpakker, som revisionsmyndighederne har indsendt. Kommissionen vurderer dog ikke kun revisionsmyndighedernes pålidelighed baseret på genberegnete fejlprocenter (som kan påvirkes af enkelte fejl, der har en vigtig statistisk indvirkning), men også baseret på en række kriterier, der, hvis de ikke vurderes tilfredsstillende, afspejler tilstedeværelsen af systemiske svagheder i deres arbejde og i kontrolsystemerne (se også Kommissionens svar på punkt 6.14 og 6.15 i Revisionsrettens Årsberetning for 2018). Desuden finder Kommissionen og Revisionsretten også kontrolpakker, hvor der ikke er konstateret yderligere fejl i stikprøven af genudførte revisioner. Kommissionen konkluderer derfor, at situationen varierer fra program til program og fra år til år afhængigt af kompleksiteten af de pågældende spørgsmål og rapporter i de årlige aktivitetsrapporter om pålideligheden af det arbejde, der udføres af revisionsmyndighederne (se henholdsvis side 41 og 47 i de årlige aktivitetsrapporter for 2020 fra REGIO og EMPL).

BEMÆRKNINGER

21. De lovgivningsmæssige rammer for 2014-2020 (navnlig artikel 139, stk. 5, i forordningen om fælles bestemmelser) adskiller udtrykkeligt lovligheden og den formelle rigtighed fra godkendelsen af regnskaberne. Kommissionen skal derfor godkende programregnskaber, dvs. at regnskabsoplysningerne i regnskaberne er fuldstændige, nøjagtige og pålidelige, selv i tilfælde af

identificerede væsentlige uregelmæssige udgifter. Kommissionen bemærker, at Revisionsretten også afgiver separate udtalelser om pålideligheden af EU's regnskaber og om de underliggende transaktioners lovlighed og formelle rigtighed.

Kommissionens godkendelse af programregnskaberne kan føre til betaling af saldoen (hvis positiv) eller oftere, på grund af systemet med høje forskudsbetalinger, til en indtægtsordre. Kommissionen kan stadig afbryde betalingen af saldoen for de godkendte regnskaber (forudsat at betingelserne i artikel 83 i forordningen om fælles bestemmelser er opfyldt) og/eller iværksætte en finansiell korrektionsprocedure i overensstemmelse med artikel 144 og 145 i forordningen om fælles bestemmelser. Kommissionens arbejde fortsætter derfor efter godkendelsen af regnskaberne for så vidt angår udestående spørgsmål om lovlighed, og Kommissionen er nødt til at træffe korrigerende foranstaltninger, når der konstateres uregelmæssigheder, i overensstemmelse med de lovgivningsmæssige rammer. Kommissionen mener, at disse efterfølgende skridt, trods frigivelsen af de 10 % af betalingerne, der tilbageholdes, beskytter EU-budgettet.

Det skal også bemærkes, at hvis godkendelsen af regnskaber resulterer i inddrivelse af saldoen (som følge af at forfinansieringen overstiger de udgifter, der er attesteret i regnskaberne), kan Kommissionen straks behandle indtægtsordren for sådanne beløb uden at afvente afslutningen af yderligere procedurer vedrørende spørgsmål om lovlighed. I sådanne tilfælde er EU's finansielle interesser således bedre beskyttet på grund af denne umiddelbare inddrivelse.

Tekstboks 1 — Godkendelse af regnskaber med en væsentlig fejlforekomst

I eksemplet som Revisionsretten henviser til, indeholdt revisionserklæringen med forbehold vedrørende kontrolpakken for 2017-2018, som revisionsmyndigheden havde forelagt, forbehold om alle tre elementer i erklæringen (regnskaber, lovlighed/formel rigtighed og forvaltnings- og kontrolsystemet) på grund af en høj samlet restfejlfrekvens (samlet restfejlsprocent på 8,54 %).

Kommissionen præciserede over for revisionsmyndigheden, at revisionsmyndigheden i overensstemmelse med de retlige bestemmelser (artikel 127, stk. 5a, og artikel 139, stk. 2 og 5, i forordningen om fælles bestemmelser) kun bør udtrykke sine holdninger om regnskaberne for så vidt angår deres fuldstændighed, nøjagtighed og pålidelighed. Lovligheden og den formelle rigtighed af udgifterne i regnskaberne (udtrykt gennem den samlede restfejlsprocent) behandles under andre elementer i revisionserklæringen.

Efter gennemgangen af kontrolpakken godkendte Kommissionen regnskaberne (da de relevante retlige betingelser var opfyldt), udstedte indtægtsordren som resultat af saldoberegningen og iværksatte den nødvendige finansielle korrektionsprocedure.

22. Kommissionen er i henhold til de retlige bestemmelser (artikel 99 og 102 i forordning (EU) 2021/1060 om fælles bestemmelser for 2021-2027) forpligtet til senest den 31. maj at meddele medlemsstaterne, om den godkender eller ikke godkender de regnskaber, der forelægges senest den 15. februar samme år.

På grund af dette tidspres har Kommissionen ikke mulighed for at færdiggøre sin vurdering af pålideligheden af de indberettede fejlprocenter, navnlig når den skal foretage revisioner på stedet. Det er grunden til, at den retlige ramme (artikel 70, stk. 2, i forordningen om fælles bestemmelser for 2021-2027) fastsætter en tidsramme på tre kalenderår efter godkendelsen af de regnskaber, hvor de pågældende udgifter kan være genstand for Kommissionens revisioner. Desuden kan der til enhver tid efter godkendelse af regnskaber og frigivelse af de tilbageholdte betalinger iværksættes korrigerende foranstaltninger (se Kommissionens svar på punkt 21).

Kommissionens fælles svar på punkt 25 og 26:

Kommissionens skrivebordsgennemgang af 100 % af de modtagne årlige kontrolrapporter og revisionserklæringer er baseret på oplysningerne i kontrolpakken under hensyntagen til den opbyggede viden og det tidligere revisionsarbejde, der er udført af revisionsmyndigheden og det berørte operationelle program (herunder Kommissionens egne revisioner, Revisionsrettens revisioner og nationale revisionsberetninger).

Det indebærer også kommunikation med revisionsmyndighederne for at præcisere oplysningerne fra de årlige kontrolrapporter, eventuelt suppleret med undersøgelsesmissioner, med henblik på en yderligere gennemgang af oplysningerne med revisionsmyndigheden. Denne proces kan derfor omfatte en gennemgang af nogle af revisionsmyndighedens arbejdsrapporter og genudførelse af skrivebordsgennemgang af visse elementer i revisioner af operationerne. Selvom Kommissionens metode til skrivebordsgennemgang og undersøgelsesmissioner ikke udtrykkeligt henviste til vurderingen eller kontrollen af de enkelte foranstaltningers eller udgiftsposters formelle rigtighed frem til 2020, er en sådan vurdering/kontrol også tidligere blevet gennemført i mange tilfælde i praksis.

Skrivebordsgennemgangen giver mulighed for at kontrollere stikprøvemethoden og justere de indberettede fejlprocenter, uanset årsagen til fejlen (kvantificering af fejl, fremskrivning af konstaterede fejl, omfanget af indberettede korrektioner, behandling af fejl osv.). Alle disse identificerede spørgsmål og kombinerede resultater giver Kommissionen mulighed for at genberegne en mere nøjagtig fejlprocent end den indberettede, hvor det er nødvendigt. Dette sker hvert år i en række programmer. For de kontrolpakker, der blev modtaget i 2020, kunne GD REGIO f.eks. genberegne den indberettede udestående risiko for 19 programmer baseret på kombinerede oplysninger fra sine egne revisioner og den udvidede skrivebordsgennemgang af kontrolpakker (se s. 47 og fodnote 104 i den årlige aktivitetsrapport fra REGIO). Denne skrivebordsgennemgang af de indberetningspligtige restfejlfrekvenser førte således til genberegning af den gennemsnitlige fejlprocent på 2,1 % i stedet for 1,2 % som indberettet af programmyndigheden EFRU/Samhørighedsfonden.

Skrivebordsgennemgangen har imidlertid ikke til formål at gennemgå hele den underliggende dokumentation og vurdere udgifternes formelle rigtighed fuldt ud. På trods af de yderligere skridt, som Kommissionen har taget, f.eks. undersøgelsesmissioner, og kendskabet til denne iboende begrænsning i forhold til skrivebordsgennemgangen, supplerer Kommissionen denne gennemgang med yderligere revisionsarbejde med fokus på substanstest af operationer og udgiftsposter i en stikprøve af kontrolpakker, der primært er valgt ud fra risikovurdering.

27. Hvad angår indholdet af Kommissionens tjekliste for vurderingen af de ca. 800 nationale revisionsrapporter, som modtages hvert år, mener Kommissionen, at spørgsmålene i Kommissionens tjekliste er specifikke og fokuserer på den kvalitative vurdering af de vigtige elementer i rapporterne, såsom omfanget af kontroltest, sammenhængen mellem konstaterede problemer og dragede konklusioner, tilstrækkeligheden af de foreslåede anbefalinger og opfølgning osv.

På grundlag af de tidligere drøftelser med Revisionsretten om denne konklusion har Kommissionen for nylig yderligere ajourført denne tjekliste og tilføjet yderligere instrukser til revisorerne vedrørende den vurdering, der skal foretages, og de oplysninger, der skal gives, for fuldt ud at begrunde besvarelser med ja eller nej, samtidig med at den administrative byrde holdes på et rimeligt niveau.

28. Kommissionen bekræfter de samlede restfejlprocenter i den årlige aktivitetsrapport på grundlag af alle tilgængelige oplysninger på det pågældende tidspunkt som følge af skrivebords- og/eller revisionsarbejdet, der er udført på stedet. Det forventes, at de samlede restfejlprocenter kan tilpasses som følge af juridisk-kritiske revisioner, navnlig når Kommissionen under skrivebordsgennemgangen identificerer væsentlige risici i forbindelse med revisionsmyndighedens arbejde og pålideligheden af de indberettede fejlprocenter og beslutter at foretage yderligere revisionsarbejde på stedet for at imødegå disse risici.

30. Kommissionen er nødt til at skabe en balance mellem målene (kontrol), midlerne til at opnå det (ressourcer og tid) samt antallet af kontrolpakker/-programmer, der skal gennemgås (over 300 kontrolpakker, der dækker 418 programmer). Disse skrivebordsgennemgange er første skridt i revisionsprocessen, og de dækker 100 % af de kontrolpakker, som medlemsstaterne indsender. På baggrund af Kommissionens opbyggede erfaring med revisionsmyndigheder og -programmer og tidligere revisionsresultater giver de en vis grad af sikkerhed for alle operationelle programmer og deres udgifter. De kan også imødegå visse spørgsmål om lovlighed (se også Kommissionens svar på punkt 25 og 26).

Når et program har indberettet en lav fejlprocent år efter år, og Kommissionen eller Revisionsretten ikke har opdaget yderligere fejl, giver en skrivebordsgennemgang mulighed for at opnå tilstrækkelig sikkerhed for, at den lave rapporterede fejlprocent igen er pålidelig i et efterfølgende vurderingsår.

Dette illustreres af det største program under EFRU/Samhørighedsfonden, hvor Revisionsretten ikke har indberettet nogen fejl i løbet af de sidste to år under dets genudførelse. For et sådant program er en skrivebordsgennemgang af den årlige kontrolrapport tilstrækkelig, og genudførelse flere gange af Kommissionen år efter år vil ikke være en effektiv anvendelse af revisionsressourcerne.

33. De uoverensstemmelser, som Revisionsretten bemærkede i forbindelse med anvendelsen af risikovurderingsmetoden (tildeling af point til bestemte risici), havde ikke negative konsekvenser for de samlede resultater af Kommissionens risikovurdering. Efter at have foretaget en simulering af risikoscorer med det korrekte værdiinterval fastslog Kommissionen, at den samlede risikoscore for de enkelte revisionsmyndigheder ikke ville have ændret sig væsentligt, og konklusionerne vedrørende revisionsplanen ville forblive den samme. Denne konklusion fra Revisionsretten blev imidlertid taget op, og kvalitetsgennemgangen af risikovurderingen er blevet styrket i 2020, herunder omhyggelig kontrol af, at korrekte point er tildelt i alle tilfælde.

Kommissionens fælles svar på punkt 34 og 35:

Enhver risikovurdering er en forhåndsvurdering af sandsynligheden for og virkningen af potentielle risici baseret på faglige skøn og alle tilgængelige oplysninger på dette tidspunkt.

Kommissionens risikovurdering af revisionsmyndighederne dækker ikke kun fejlprocenterne, men også kvaliteten af revisionsmyndighedens arbejde på andre områder, herunder systemrevisioner og revision af regnskaber. Der tages også hensyn til faktorer, der f.eks. vedrører revisionsmyndighedens stilling i forvaltnings- og kontrolsystemerne og dens administrative kapacitet.

Derfor ændrer revisionen af fejlprocenterne efter de juridisk-kritiske revisioner ikke nødvendigvis konklusionerne af risikovurderingen. Kommissionen er af den opfattelse, at resultaterne af dens juridisk-kritiske revisioner generelt bekræftede konklusionerne af risikovurderingen.

36. Risikovurderingen er retningsgivende for udarbejdelsen af revisionsplanen, men er ikke det eneste kriterium, der skal tages i betragtning i forbindelse med udarbejdelsen af revisionsplanen. Kommissionen inkluderede f.eks. en revisionsmyndighed med lav risiko i sin revisionsplan for 2019 på grund af de store beløb, der er anmeldt til Kommissionen, og som derfor fuldt ud begrundede denne inddragelse.

Som anført i Kommissionens revisionsstrategi fokuserer revisionsarbejdet på de revisionsmyndigheder, som Kommissionen endnu ikke har kunnet forlade sig tilstrækkeligt på, og for hvilke der hidtil er foretaget en begrænset gennemgang, eller for hvilke der er opstået nye risici.

I overensstemmelse med internationale revisionsstandarder og tidligere anbefalinger fra Revisionsretten skal der dog også udføres et vist revisionsarbejde for andre revisionsmyndigheder, hvilket vil sikre dækningen af de vigtigste revisionsmyndigheder over tid. Selv om risikoelementet er den vigtigste faktor til at bestemme omfanget af revisionsarbejdet, tager Kommissionen også

dækningselementet i betragtning. Dette var navnlig tilfældet for GD EMPL i 2019, hvor det besluttede at øge sin dækning af ESF's revisionsmyndigheder over tid.

Kommissionen vil yderligere styrke dokumentationen for sin beslutningsproces med henblik på at fastlægge sin revisionsplan for at sikre, at risikovurderingens tilknytning til resultaterne samt andre kriterier, der tages i betragtning, tydeligt oplyses og forklares.

38. Med hensyn til de to sager, som Revisionsretten har rejst, bemærker Kommissionen, at spørgsmålet i ét tilfælde har begrænsede finansielle virkninger for den resterende risiko som genberegnet af Kommissionen, og at den anden sag kan kræve yderligere vurdering, som forklaret i Kommissionens svar på punkt 39 og 40.

39. Kommissionen er enig i, at projektets tilskudsaftale indeholdt uklare betingelser for den gældende forenklede omkostningsmodel (dvs. henvisning til et retsgrundlag, der ikke svarer til den anførte procentdel af den faste takst) og indeholdt en henvisning til artikel 68, stk. 1, litra b), i forordningen om fælles bestemmelser. På dette grundlag skulle en fast takst på 15 % af de støtteberettigede direkte personaleomkostninger i stedet for 25 % af de gældende direkte omkostninger (som var den ordning, forvaltningsmyndigheden havde til hensigt at genanvende fra Horisont 2020-programmet for forsknings- og udviklingsprojekter) være blevet udbetalt til støttemodtageren. Kommissionens revision burde have taget højde for denne forskel.

Denne forskel på projektet har imidlertid en mindre indvirkning på programmets fejlprocent, da Kommissionens revision viste, at der var en alvorlig uregelmæssighed i forbindelse med dette program med en langt mere væsentlig virkning (idet fejlprocenten var meget højere end 2 %, se beskrivelsen af spørgsmålet i tekstboks 2).

40. I den anden sag, som Revisionsretten har rejst, erkender Kommissionen, at den ikke analyserede gruppen eller driftsaftalerne på tidspunktet for revisionen, da støttemodtagerens NACE-kode var 93.293 (Andre forlystelses- og fritidsaktiviteter og ikke transport, som omfattet af statsstøtte). Hvis en virksomhed udfører flere aktiviteter, kan regionalstøtte ikke desto mindre ydes til økonomiske aktiviteter, der ikke er udelukket i henhold til artikel 13 i den generelle gruppefritagelsesforordning, hvis aktiviteterne er klart adskilt fra hinanden. Hvis operatørerne også betaler markedsprisen for retten til at drive skibene, kan en fordel på dette niveau udelukkes. Det kan derfor ikke på nuværende tidspunkt konkluderes, at støtten var til fordel for transportaktivitet udført af operatørerne og derfor ikke var støtteberettiget i henhold til statsstøtteregele.

Kommissionen vil gennemføre den nødvendige vurdering i samarbejde med de nationale myndigheder med henblik på at afgøre, om udgifterne er støtteberettigede.

41. Kommissionen bemærker, at i tilfælde af en fælles fejlprocent, der indberettes for et flerfundsprogram, kan generaldirektoratet beslutte at anvende enten den fælles fejlprocent eller den fondsspecifikke, hvis sidstnævnte foreligger (som GD EMPL har gjort i dette særlige tilfælde). Da resultaterne af GD REGIO's juridisk-kritiske revision kun påvirkede EFRU, vurderede GD EMPL, at der ikke var nogen grund til at ændre den indberettede fejlprocent for ESF.

Oprettelsen af DAC vil bidrage til at harmonisere de to generaldirektoraters tilgang i sådanne tilfælde (den fælles fejlprocent vil blive anvendt for begge generaldirektorater i tilfælde af en fælles stikprøve).

Tekstboks 2 — Juridisk-kritisk revision — Fælles stikprøve af fire OP'er, der dækker EFRU og ESF

I den sag, der blev forelagt af Revisionsretten, anvendte revisionsmyndigheden faktisk en stratificeret statistisk stikprøve for to EFRU-programmer og to ESF-programmer. Gennem stratificering kan revisionsmyndigheden rapportere en repræsentativ sats pr. fond og globalt for alle fire programmer.

Kommissionens revision (GD REGIO) konstaterede en EFRU-uregelmæssighed i forhold til jernbaneinfrastrukturen med en væsentlig indvirkning på EFRU-stratum og derfor også på den fælles fejlprocent (forøgelse af restfejlfrekvensen på langt over 2 %). Da den særlige EFRU-konklusion ikke var relevant for ESF med hensyn til sikkerhed, fandt GD EMPL det mere hensigtsmæssigt at anvende fejlprocenten for ESF, mens GD REGIO genberegnete den fælles fejlprocent, som revisionsmyndigheden havde anvendt.

Som anført i punkt 41 vil tilgangen blive fuldt harmoniseret i de kommende årlige aktivitetsrapporter.

43. Kommissionen er enig i, at revisionsdokumentationen bør forbedres, samtidig med at de administrative procedurer holdes i et rimeligt forhold, og vil sikre, at alle revisorer følger de gældende krav.

45. Generelt gennemfører medlemsstaternes myndigheder de korrektioner, som Kommissionen anbefaler i sine revisionsberetninger, efter en udveksling af argumenter i de kontradiktoriske procedurer for at kunne gøre brug af muligheden i henhold til forordningen om fælles bestemmelser til at genanvende de midler, der således er stillet til rådighed til andre støtteberettigede projekter (artikel 145, stk. 5, i forordningen om fælles bestemmelser).

Hvis ikke, har Kommissionen i henhold til forordningen pligt til at indlede en finansiell korrektionsprocedure og indlede en ny kontradiktorisk procedure med medlemsstaten om de individuelle eller ekstrapolerede korrektioner, der er nødvendige (artikel 85, artikel 144 og artikel 145 i forordningen om fælles bestemmelser). En beslutning om finansiell korrektion fra Kommissionen reducerer programtildelingen.

46. I henhold til artikel 75, stk. 2a, i forordningen om fælles bestemmelser skal Kommissionen færdiggøre sin revisionsberetning inden for tre måneder på grundlag af de oplysninger, der er til rådighed for revisorer på dette tidspunkt, selv om medlemsstaten ikke godkender Kommissionens konklusioner.

I tilfælde af fortsat uenighed skal Kommissionen i opfølgingsfasen vurdere alle yderligere oplysninger eller nye oplysninger fra medlemsstaten som svar på den endelige revisionsrapport, da Kommissionen har pligt til loyalt at samarbejde med medlemsstaterne, således som EU-Domstolen har mindet om i mange afgørelser om Kommissionens finansielle korrektionsprocedurer. Dette kan kræve yderligere interne drøftelser med de kompetente generaldirektorater.

Det samme gælder for Kommissionens opfølgning af Revisionsrettens revisionsresultater, når medlemsstaterne fremlægger yderligere dokumentation i denne proces.

Tekstboks 3 — Endelige fejlfrekvenser er ikke endelige

Den bemærkning, som Revisionsretten beskriver i tekstboks 3, vedrører en ikkestøtteberettiget direkte tildeling af et projekt, som Kommissionen genvurderede som en systemisk fejl i forbindelse med opfølgningen af revisionen på grundlag af yderligere oplysninger fra de nationale myndigheder. Ifølge disse oplysninger vil et sådant projekt (dvs. et projekt, der er klassificeret som et pilotprojekt og finansieret under den tekniske bistand) blive tildelt direkte, hvilket efter Kommissionens opfattelse afspejler en systemisk fejl i forvaltningsmyndighedens arbejde. Det blev også bekræftet af forvaltnings- og revisionsmyndighederne, at kun ét af disse projekter var blevet anmeldt til Kommissionen. Kommissionen revurderede derfor resultatet som en systemisk fejl i stedet for en tilfældig fejl.

De nationale myndigheder har afgrænset denne systemiske fejl i den givne revisionspopulation og er blevet enige om at anvende en korrektionssats på 100 % inden for den efterfølgende betalingsanmodning og indstille den ukorrekte praksis. Kommissionen har derfor genberegnet fejlfrekvenserne under hensyntagen til denne afgrænsede systemiske fejl i overensstemmelse med

Kommissionens vejledning om stikprøveudtagning og behandling af fejl, hvilket også afspejler proportionalitetsprincippet i henhold til traktaten og forordningen om fælles bestemmelser (artikel 85 i forordningen om fælles bestemmelser).

Kommissionen fastholder derfor, at det er korrekt og rimeligt ikke at ekstrapolere denne fejl til de samlede anmeldte udgifter til programmet, og at den samlede restfejlprocent, som det fremgår af den endelige revisionsberetning, skulle revideres i overensstemmelse hermed.

47. Kommissionen erkender, at de finansielle korrektionsprocedurer er langvarige og komplekse af de årsager, der er forklaret af Revisionsretten, og at det er Kommissionens forpligtelse at tage hensyn til yderligere oplysninger fra medlemsstaten i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet og loyalt samarbejde med medlemsstaterne i alle faser af den finansielle korrektionsprocedure. Medlemsstaterne kan heller ikke altid fremlægge alle nødvendige beviser inden for de fastsatte frister eller på én gang, hvilket komplicerer proceduren yderligere.

Kommissionen giver i den årlige aktivitetsrapport en statusrapport om de forskellige nødvendige finansielle korrektionsprocedurer for de foregående regnskabsår (se den årlige aktivitetsrapport for 2020 fra GD REGIO, s. 50-51).

49. Kommissionen er nødt til at overholde de strenge kriterier, som medlovgiveren har fastsat i forordningen om fælles bestemmelser om finansielle nettokorrekationer, og følge alle gældende kontradiktoriske procedurer i overensstemmelse med de retlige forpligtelser og internationale revisionsstandarder, inden de kan anvende finansielle korrekationer, herunder nettokorrekationer. Kommissionen kan derfor ikke bekræfte, om de ønskede yderligere finansielle korrekationer bør være finansielle nettokorrekationer eller ej, før den finansielle korrektionsprocedure afsluttes. Dette afhænger af en omhyggelig analyse og endelig bekræftelse af den alvorlige mangel som defineret i forordningen under hensyntagen til eventuelle supplerende oplysninger fra medlemsstaten under den finansielle korrektionsprocedure, herunder af de trufne foranstaltninger, og til anvendelsen af de betingelser, som medlovgiver har fastsat for finansielle nettokorrekationer i henhold til artikel 145, stk. 7, i forordningen om fælles bestemmelser.

Kommissionens fælles svar på punkt 50 og 51:

Kommissionen bemærker, at dens anslåede fejlfrekvens (KPI), som er oplyst i de årlige aktivitetsrapporter for 2019 og 2020 for REGIO og EMPL, er udtrykt som et interval, der omfatter maksimale risici (se punkt 60). Selv om dette interval ligger under Revisionsrettens anslåede fejlforekomst, falder det inden for det interval, som Revisionsretten har beregnet for revisionserklæringen for 2019 og 2020.

Kommissionen er derfor overbevist om, at dens detaljerede vurdering, der er baseret på en kombination af skrivebords- og revisionsarbejde på stedet, som dækker de forskellige individuelle programmer og kontrolpakker, afhængigt af de risici, der er forbundet med dem, giver den mulighed for at fastsætte et rimeligt og retvisende skøn over fejlprocenterne for hvert program og kumulativt for alle programmer.

Yderligere forklaringer findes i Kommissionens svar på nedenstående punkter.

51. De offentliggjorte nøgleresultatindikatorer bekræftes af generaldirektøren for de relevante udgifter, der er afholdt i rapporteringsåret. De er et skøn over den totale risiko ved betalingen for de samlede samhørighedsprogrammer på tidspunktet for offentliggørelsen og under hensyntagen til alle foreliggende oplysninger.

53. I betragtning af revisionernes omkostningseffektivitet og de disponible ressourcer udfører Kommissionen sin revision af resultaterne af revisionen på grundlag af stikprøver. Den udvælger sine stikprøver af operationer, der skal revideres på grundlag af identificerede risici. Kommissionen

udvælger også, hvor det er relevant og muligt, forskellige typer operationer i revisionsmyndighedens stikprøve eller kan i visse tilfælde alternativt udvælge en del af sin stikprøve tilfældigt i den stikprøve, der revideres af revisionsmyndigheden.

Det er imidlertid ikke altid muligt at dække alle typer operationer i betragtning af strukturen i revisionsmyndighedens stikprøve: antallet af Kommissionens stikprøver ville stige betydeligt, og det nødvendige revisionsarbejde ville ikke være håndterbart.

Kommissionen påpeger desuden, at der hvert år kun er få tilfælde, hvor revisionsmyndighederne grupperer flere programmer i en fælles stikprøve.

55. Når Kommissionen opdager yderligere fejl i den genudførte stikprøve, undersøger revisionsprocedurerne fortsat systematisk, om sådanne fejl kan gentage sig i resten af revisionsmyndighedens

stikprøve. Dette sker enten ved en skrivebordsanalyse foretaget af Kommissionen eller oftere gennem yderligere revisionsarbejde, som Kommissionen har anmodet revisionsmyndigheden om, på baggrund af en fælles forståelse af, hvad der var tale om, og hvorfor revisionsmyndigheden skulle kontrollere sit tidligere revisionsarbejde. Kommissionen tager derfor systematisk skridt til at sikre, at yderligere lignende fejl, som sandsynligvis vil forekomme i resten af revisionsmyndighedens stikprøve, undersøges yderligere enten ved sin vurdering eller af revisionsmyndigheden (se også Kommissionens svar på punkt 56). Kommissionen finder derfor, at dens fremgangsmåde gør det muligt at opnå rimelig sikkerhed for, at der ikke er konstateret væsentlige fejl i den resterende del af revisionsmyndighedens stikprøve.

56. Formålet med Kommissionens juridisk-kritiske revisioner er at opnå rimelig sikkerhed gennem genudførelse — nødvendigvis gennemført på grundlag af tids- og ressourcemæssige begrænsninger, se Kommissionens svar på punkt 30 — for, at de fejlprocenter, som revisionsmyndigheden har indberettet, er pålidelige eller ikke væsentligt fejlbehæftede. Kommissionens fremgangsmåde med hensyn til at nå frem til en sådan rimelig sikkerhed omfatter elementer til håndtering af detekteringsrisikoen (f.eks. risikoanalyse), men den kan ikke reducere en sådan påvisningsrisiko til nul, hvilket heller ikke ville være omkostningseffektivt, navnlig i tilfælde, hvor en sådan risiko ikke vurderes som væsentlig. Når der fortsat hersker tvivl, anvender Kommissionen en maksimal risiko for programmet på baggrund af beregningen af fejlfrekvens (KPI) (se Kommissionens svar på punkt 60).

For så vidt angår de tilfælde af fejl, som Kommissionen anså for ikke at være tilbagevendende, analyserede Kommissionen omhyggeligt arten og de grundlæggende årsager til hver af disse fejl under hensyntagen til de ikkereviderede operationers karakteristika. På grundlag af dette arbejde konkluderede Kommissionen, at sandsynligheden for og/eller den mulige indvirkning af sådanne fejl i resten af revisionsmyndighedens stikprøve er lav.

Tekstboks 4 — Juridisk-kritiske revisioner — Yderligere fejl blev ikke opdaget og korrigeret

Under den juridisk-kritiske revision af den af Revisionsretten nævnte kontrolpakke konstaterede Kommissionen yderligere fejl i forbindelse med tre transaktioner og reviderede fejlprocenterne i overensstemmelse hermed. De nationale myndigheder blev også anmodet om at foretage en fornyet kontrol af den resterende del af revisionsmyndighedens stikprøve, som ikke var blevet revideret af Kommissionen på baggrund af disse tre fejl. Efter Kommissionens endelige revisionsrapport gennemførte medlemsstaten de nødvendige supplerende finansielle korrektioner.

Med hensyn til resultaterne af den efterfølgende revision af Revisionsrettens revisionserklæring for 2018 påpeger Kommissionen, at tre af de yderligere fejl, der har størst indvirkning på en systemisk fejl, som Kommissionen allerede havde konstateret under den tidligere systemrevision, og at der er truffet korrigerende foranstaltninger herfor. Desuden gennemførte Kommissionens tjenestegrene også opfølgningen af alle de resterende konklusioner fra Revisionsretten, som Kommissionen havde

godkendt. Fejlprocenterne blev yderligere revideret, nye individuelle korrektioner foreslået, og de nationale myndigheder blev anmodet om at foretage en ny kontrol af den resterende del af revisionsmyndighedens stikprøve, som Revisionsretten og Kommissionen ikke reviderede, på baggrund af disse yderligere resultater.

Resultaterne af den anmodede kontrol blev indberettet af medlemsstaten i juni 2021. Som led i sine omhyggelige opfølgingsprocedurer er Kommissionens revisorer i øjeblikket i kontakt med de nationale myndigheder for at få detaljerede oplysninger om det udførte arbejde. Der blev også indledt interne drøftelser med andre af Kommissionens tjenestegrene for at sikre en korrekt fortolkning og tilgang til visse komplekse statsstøttespørgsmål.

Hvis det er berettiget, vil Kommissionens tjenestegrene træffe yderligere foranstaltninger, herunder revision af fejlprocenterne og/eller anvendelse af yderligere korrigerende foranstaltninger.

58. Kommissionen understreger nytten af de skrivebordsgennemgange, den foretager af hvert enkelt program og kontrolpakke som led i sin revision. Denne tilgang er særlig effektiv og giver mening i forbindelse med programmer, der viser pålidelige lave fejlprocenter år efter år. Skrivebordsgennemgange suppleres af undersøgelsesmissioner og dybdegående undersøgelse af arbejdsrapporter i nogle tilfælde. De gør det også muligt at kortlægge risici med henblik på yderligere genudførelse af revisioner på stedet (se Kommissionens svar på punkt 25, 26 og 30).

I henhold til denne differentierede tilgang mener Kommissionen ikke, at fejl, der er konstateret i forbindelse med juridisk-kritiske revisioner i visse programmer og medlemsstater, også nødvendigvis optræder i andre ikkereviderede programmer og medlemsstater.

Juridisk-kritiske revisioner af programmer eller myndigheder med lavere risiko har imidlertid også vist, at der undertiden kan konstateres yderligere fejl i sådanne tilfælde. Kommissionen tog derfor disse oplysninger i betragtning ved beregningen af det maksimale risikoniveau i den årlige aktivitetsrapport for de pågældende programmer.

59. Kommissionen har indført revisionsprocedurer for at opnå rimelig sikkerhed for, hvorvidt de fejlprocenter, som 122 revisionsmyndigheder har indberettet vedrørende 418 programmer, er acceptable eller ej, og hvorvidt der er tegn på, at væsentlige fejlforekomster kan forblive på niveauet for hvert operationelt program. Kommissionen er af den opfattelse, at dens tilgang er egnet til kontrolformål.

Hvad angår nøgleresultatindikatoren for lovlighed og formel rigtighed, der er indberettet på GD-niveau i den årlige aktivitetsrapport, anlægger Kommissionen en konservativ tilgang til beregningen, som tager hensyn til alle bekræftede fejlprocenter på dette tidspunkt (langt de fleste tilfælde) og de maksimale fejlbeløb for revisioner under kontradiktorisk procedure på tidspunktet for undertegnelsen. Desuden har Kommissionens tjenestegrene i de sidste tre årlige aktivitetsrapporter offentliggjort en maksimal værdi af nøgleresultatindikatoren for lovlighed og formel rigtighed under hensyntagen til alle mulige usikkerheder og ubekræftede oplysninger på tidspunktet for undertegnelsen af den årlige aktivitetsrapport.

Kommissionen er derfor overbevist om, at nøgleresultatindikatoren og den maksimale værdi, der er offentliggjort i den årlige aktivitetsrapport, er et rimeligt og retvisende skøn over risikoen for budgettet for de relevante udgifter i regnskabsåret, baseret på alle tilgængelige oplysninger på tidspunktet for undertegnelsen af den årlige aktivitetsrapport, og i en flerårig programmeringsperiode (se også Kommissionens svar på punkt 50, 51, 55 og 56).

60. Siden 2019 præsenteres risikoen ved betaling for samhørighed med en laveste og højeste værdi både i de årlige aktivitetsrapporter og i den årlige forvaltnings- og effektivitetsrapport pr. fond, efter politikområde og for hele Kommissionen.

61. Kommissionen bemærker, at oprettelsen af det fælles revisionsdirektorat vil gøre det muligt at tilpasse og harmonisere tilgangen for alle fonde under den nye fælles revisionstjenestes ansvar.

Kommissionen har givet udtryk for sine synspunkter om nytten af skrivebordsgennemgange for sin kontrolproces (se Kommissionens svar på punkt 25, 26, 30 og 58). Kommissionen er også enig i, at der er en kontrolrisiko forbundet med enhver revisionspraksis, og at den i et vist omfang kan afbødes ved hjælp af revisionsprocedurer, men den kan aldrig helt undgås.

62. Det forhold, at nogle støttekriterier kun kan vurderes ved programafslutningen, er uløseligt forbundet med den flerårige ramme og reglerne i forordningen om fælles bestemmelser. Kommissionen er bekendt med disse kriterier og deres risici og afspejler dette i sin tilgang til afslutning af programmeringsperioden.

På tidspunktet for årsregnskaberne kan de anmeldte udgifter ikke betragtes som potentielt uregelmæssige med hensyn til sådanne kriterier for tilskudsberettigelse, som først kan vurderes senere eller ved afslutningen. På tidspunktet for den givne årlige aktivitetsrapport kan der derfor ikke påvises og indberettes en potentiel uregelmæssighed, og Kommissionen har ikke grundlag for at tage sådanne fremtidige risici i betragtning i forhold til sine årlige fejlprocenter.

Kommissionen gentager, at fejlprocenterne i den årlige aktivitetsrapport bekræftes på baggrund af alle de relevante oplysninger, der forelå på tidspunktet for undertegnelsen af den årlige aktivitetsrapport (se bilag 5 til generaldirektoraternes årlige aktivitetsrapporter, side 43 og 58, for henholdsvis GD REGIO og EMPL, samt Kommissionens svar på punkt 28, 56 og 59).

63. Generaldirektørens ansvar som anvisningsberettiget er at sikre, at betalinger, der foretages i løbet af året, for så vidt angår operationelle programmer, ikke påvirkes af væsentlige fejlforekomster. Under samhørighedspolitikken giver generaldirektørerne derfor udtryk for forbehold på programniveau eller, for at tage hensyn til proportionaliteten, på det pågældende programs niveau (prioritet eller mellemliggende organ) for udgifter, der er betalt i kalenderåret.

67. Kommissionen understreger, at forbeholdene er baseret på de oplysninger, der forelå på tidspunktet for undertegnelsen af den årlige aktivitetsrapport, herunder virkningen af tidligere fejl eller vurderinger af de seneste indberettede fejlprocenter og revisionserklæringer. I sin årlige aktivitetsrapport for 2020 har GD EMPL f.eks. klart anført, at fire forbehold er baseret på mangler eller tvivl om pålideligheden af de fejlprocenter, der er indberettet i de foregående år, og som ikke blev løst på det tidspunkt, hvor de nye kontrolpakker blev modtaget. GD EMPL har derfor givet udtryk for forbehold vedrørende disse programmer på trods af de positive resultater, som de berørte revisionsmyndigheder har indberettet i kontrolpakken. Kommissionen kan dog forståeligt nok ikke på tidspunktet for undertegnelsen af den årlige aktivitetsrapport forudse resultaterne af fremtidige revisioner, som endnu ikke har fundet sted.

Tekstboks 5 — GD EMPL — Der gives udtryk for forbehold i mangel af fuldstændige oplysninger

Kontrollen af lovligheden og den formelle rigtighed er en kontinuerlig proces indtil afslutningen.

Den årlige aktivitetsrapport giver rimelig sikkerhed på tidspunktet for undertegnelsen (den 30. april hvert år) for de relevante udgifter i rapporteringsåret som krævet i finansforordningen. Dette berører ikke senere oplysninger, der navnlig kommer fra supplerende revisioner, som er foretaget.

I det særlige tilfælde, som Revisionsretten nævner, gav Kommissionens tjenestegrene ikke udtryk for forbehold vedrørende programmet på tidspunktet for undertegnelsen af den årlige aktivitetsrapport, da den senest rapporterede samlede restfejlprocent ikke var over 2 %, og Kommissionen ikke havde nogen oplysninger om tidligere fejl. Der skete det, at Kommissionens efterfølgende revision afslørede

fejl, som ikke blev opdaget af revisionsmyndigheden, hvilket forhøjede den samlede restfejlprocent til over 2 %.

Dette er imidlertid ikke altid tilfældet, og Kommissionens tjenestegrene kan ikke forhåndsvurdere, hvad de endelige fejlprocenter kan være efter efterfølgende revisioner.

I dette særlige tilfælde, som Revisionsretten henviser til, ville et forbehold derfor ikke have været berettiget på tidspunktet for undertegnelsen af den årlige aktivitetsrapport. Desuden blev den samlede restfejlprocent vedrørende dette operationelle program for regnskabsåret 2017/2018 ajourført af GD EMPL i den efterfølgende årlige aktivitetsrapport med 4,38 % for at afspejle resultaterne af den udførte revision, og efter bekræftelse af gennemførelsen af de nødvendige supplerende finansielle korrektioner blev den samlede restfejlprocent senere justeret til 2 % igen.

69. Kommissærerne informeres om udarbejdelsen og indholdet af de årlige aktivitetsrapporter, inden den ved delegation bemyndigede anvisningsberettigede undertegner den.

71. Kvalitetsgennemgangen af udkastene til de årlige aktivitetsrapporter er en omhyggelig og struktureret proces, der indebærer omfattende kontakt mellem de centrale tjenestegrene og de forskellige generaldirektorater. De centrale tjenestegrene kontrollerer overholdelsen af instruktionerne, kvaliteten af de leverede oplysninger og sammenhængen i den vurdering, der er foretaget med de underliggende oplysninger. De bistås af andre tjenestegrene, herunder Den Interne Revisionstjeneste, om rigtigheden af oplysningerne om revisionstjenestens revisionsarbejde.

Der afholdes peerevalueringssmøder med det formål at sikre sammenhæng i behandlingen af lignende spørgsmål på tværs af grupper af generaldirektorater.

Selv om hver af de ved delegation bemyndigede anvisningsberettigede har ansvaret for og har det sidste ord i forbindelse med deres årlige aktivitetsrapport, opfordres generaldirektoraterne til at tage stilling til de bemærkninger og kommentarer, som følger af kvalitetsgennemgangen og af eventuelle peerevalueringer for at forbedre udkastet til den årlige aktivitetsrapport.

73. I den årlige forvaltnings- og effektivitetsrapport anvender Kommissionen de risici ved betalinger, som generaldirektoraterne har fremlagt i deres årlige aktivitetsrapporter, og som har været genstand for en omhyggelig og struktureret kvalitetsgennemgang (se punkt 71). Som forklaret i Kommissionens svar på punkt 60 viser den årlige forvaltnings- og effektivitetsrapport en lavere værdi samt en højere værdi for risikoen ved betaling af midler under samhørighedspolitikken svarende til det maksimale risikoestimat (det værste tænkelige scenarie). Kommissionen anser denne type risiko ved betaling for at være det bedste skøn til at udtrykke EU-budgettets eksponering.

74. Kommissionen mener, at de detaljerede instrukser og retningslinjer for tjenestegrene og de centrale tjenestegrenes kvalitetsgennemgang sikrer, at de oplysninger og data, der er indeholdt i de årlige aktivitetsrapporter, er en relevant og pålidelig kilde til den årlige forvaltnings- og effektivitetsrapport.

Den årlige forvaltnings- og effektivitetsrapport er genstand for en streng forberedelses- og beslutningsproces: fælles sponsorering fra SG og BUDG, høringer på tværs af tjenestegrene samt en vedtagelsesproces omfattende hele kommissærkollegiet, herunder særlige møder i kommissærens kabinetter.

Desuden modtager de centrale tjenestegrene detaljerede retningslinjer fra Administrationsrådet vedrørende indholdet og strukturen af den årlige forvaltnings- og effektivitetsrapport. Dette sker på vigtige tidspunkter i udarbejdelsen af rapporten: i begyndelsen af proceduren og efter peerevalueringer af den årlige aktivitetsrapport.

På grundlag af den ovenfor beskrevne proces (se også Kommissionens svar på punkt 71 og 73) finder Kommissionen, at oplysningerne i den årlige forvaltnings- og effektivitetsrapport er relevante og pålidelige.

KONKLUSIONER OG ANBEFALINGER

75. Som Revisionsretten også har anerkendt, følger det af forordningen, at godkendelsen af regnskaberne og vurderingen af udgifternes lovlighed og formelle rigtighed er to forskellige procedurer. Kontrollen af fejlprocenterne er baseret på hele kontrolpakken, navnlig de årlige kontrolrapporter og revisionsmyndighedernes revisionserklæringer.

76. Kommissionen har udformet sit kontrolsystem således, at generaldirektoraterne har mulighed for at opnå sikkerhed med hensyn til hvert enkelt af de 418 operationelle programmer, jf. deres forpligtelse som ved delegation bemyndigede anvisningsberettigede. Kommissionen mener, at dens tilgang er egnet til kontrolformålet, idet der tages hensyn til den nødvendige balance mellem målene (kontrol), midlerne til at opnå det (ressourcer og tid) og antallet af kontrolpakker/-programmer, der skal gennemgås.

Hvad angår nøgleresultatindikatoren for lovlighed og formel rigtighed, der er indberettet på GD niveau i den årlige aktivitetsrapport, anlægger Kommissionen en konservativ tilgang til beregningen, under hensyntagen til alle bekræftede fejlprocenter på dette tidspunkt, når revisionerne er under kontradiktoriske procedurer på tidspunktet for undertegnelsen. Kommissionens tjenestegrene har således i de sidste tre årlige aktivitetsrapporter offentliggjort en maksimal værdi af denne nøgleresultatindikator under hensyntagen til alle mulige usikkerheder og ubekræftede oplysninger på tidspunktet for undertegnelsen af den årlige aktivitetsrapport.

Kommissionen er derfor overbevist om, at nøgleresultatindikatorerne og den maksimale værdi, der er offentliggjort i den årlige aktivitetsrapport, er et rimeligt og retvisende skøn over risikoen for budgettet for de relevante udgifter i regnskabsåret, baseret på alle tilgængelige oplysninger på tidspunktet for undertegnelsen af den årlige aktivitetsrapport, og i en flerårig programmeringsperiode (se også Kommissionens svar på punkt 50, 51, 55 og 56).

77. De lovgivningsmæssige rammer for 2014-2020 (artikel 139, stk. 5, i forordningen om fælles bestemmelser) adskiller udtrykkeligt spørgsmål om lovlighed fra godkendelsen af regnskaberne. Kommissionen har derfor ikke noget retsgrundlag for ikke at godkende regnskaberne på grund af restfejlfrekvensens væsentlighedstærskel og/eller ikkekorregerede uregelmæssigheder i udgifter, der er tilbage i de attesterede regnskaber. Efter godkendelse af regnskaberne fortsætter Kommissionen imidlertid sit arbejde i forbindelse med eventuelle udestående spørgsmål vedrørende lovlighed og formel rigtighed, under fuld overholdelse af lovkravene. Det betyder, at Kommissionen stadig kan afbryde betalingen af saldoen (hvis den er positiv) eller hyppigere straks behandle den deraf følgende indtægtsordre og efterfølgende indlede en finansiel korrektionsprocedure, f.eks. som følge af sin kontrol vedrørende den formelle rigtighed, i overensstemmelse med artikel 144 og artikel 145 i forordningen om fælles bestemmelser. Kommissionen mener, at disse efterfølgende skridt ud over processen med godkendelse af regnskaber beskytter EU-budgettet (se Kommissionens svar på punkt 77).

Kommissionen bemærker, at forordningen i 2021-2027 forpligter den til at afvise det forelagte regnskab, hvis restfejlen i dette fortsat ligger over 2 % (se Kommissionens svar på Anbefaling 1).

Anbefaling 1 — Kommissionen bør foreslå en lovgivningsmæssig revision for at sikre, at tilbageholdelsen af betalinger er tilstrækkeligt beskyttet, inden betalingerne frigives

Kommissionen accepterer ikke denne anbefaling.

I forordningen om fælles bestemmelser for 2021-2027, som for nylig er vedtaget af medlovgiver, er der planlagt en tilbageholdelse på 5 %, indtil årsregnskabet godkendes i henhold til en ny betingelse, der skal sikre yderligere beskyttelse af EU-budgettet. Denne betingelse kræver, at medlemsstaterne foretager de nødvendige korrektioner for at reducere restfejlfrekvensen vedrørende lovligheden og den formelle rigtighed af de udgifter, der indgår i regnskabet, til 2 % eller derunder, inden regnskaberne forelægges for Kommissionen (jf. artikel 98, stk. 5, i forordningen om fælles bestemmelser for 2021-2027). I modsat fald kan regnskaberne ikke antages til behandling, og Kommissionen kan ikke frigive de tilbageholdte betalinger. Desuden er det fortsat retligt muligt at afbryde betalingen af saldoen, hvis den er positiv, og frigive de 5 % af de tilbageholdte betalinger i de godkendte regnskaber (forudsat at betingelserne i artikel 96, stk. 1, i den nye forordning om fælles bestemmelser er opfyldt).

Desuden giver den retlige ramme for programmeringsperioden 2021-2027 Kommissionen de nødvendige efterfølgende retlige instrumenter til at beskytte EU-budgettet, når der konstateres uregelmæssigheder i godkendte regnskaber (finansielle korrektioner) og ændrede betingelser for finansielle nettokorrektioner (jf. artikel 104, stk. 1, litra b), i forordningen om fælles bestemmelser for 2021-2027).

Kommissionen påpeger også, at hvis godkendelsen af regnskaberne gøres betinget af afslutningen af vurderingen af lovligheden/den formelle rigtighed, som foreslået af Revisionsretten, vil dette forsinke Kommissionens årlige regnskabsafslutning betydeligt.

78. Kommissionen forsøger at finde den rette balance mellem målene (kontrol), midlerne til at opnå det (ressourcer og tid) samt antallet af programmer, der skal gennemgås (over 300 kontrolpakker for 418 programmer hvert år).

Kommissionen understreger nytten af de skrivebordsgennemgange, den foretager af hvert enkelt program hvert år. Denne tilgang er særlig effektiv og tilstrækkelig i forbindelse med programmer, der rapporterer pålidelige lave fejlprocenter år efter år. For sådanne programmer ville en genudførelse flere gange af Kommissionen år efter år ikke være en effektiv anvendelse af revisionsressourcer.

Kommissionen undersøger grundigt indholdet af hver enkelt kontrolpakke og vurderer kvaliteten og fuldstændigheden af de fremlagte oplysninger under hensyntagen til alle tilgængelige revisionsoplysninger. Den efterprøver navnlig de anvendte stikprøveteknikker, beregningen af de indberettede fejlprocenter, hvordan de identificerede spørgsmål er vurderet, og de konklusioner, revisionsmyndighederne har draget. Kommissionen gennemgår endda nogle sager i forbindelse med sådanne skrivebordsgennemgange, som suppleres af kontrolbesøg på stedet for at klarlægge de faktiske omstændigheder, når det er nødvendigt.

Skrivebordsgennemgange giver derfor Kommissionen mulighed for på grundlag af sin opbyggede erfaring med revisionsmyndigheder og -programmer at opnå et vist sikkerhedsniveau for alle operationelle programmer og deres udgifter. De kan også tage fat på nogle spørgsmål om lovlighed, og de suppleres af undersøgelsesmissioner og dybdegående undersøgelser af arbejdsrapporter i visse tilfælde, og de gør det muligt at identificere risici med henblik på yderligere genudførelse af revisioner på stedet (se Kommissionens svar på punkt 25, 26 og 30).

79. Som anført i Kommissionens revisionsstrategi fokuserer revisionsarbejdet på de revisionsmyndigheder, som Kommissionen endnu ikke har kunnet forlade sig tilstrækkeligt på, og for hvilke der hidtil er foretaget en begrænset gennemgang, eller for hvilke der er opstået nye risici. Der skal dog udføres et vist revisionsarbejde for andre revisionsmyndigheder, hvilket vil sikre dækningen af de vigtigste revisionsmyndigheder over tid. Dette aspekt blev taget i betragtning ved udarbejdelsen af Kommissionens revisionsplan, navnlig for GD EMPL's vedkommende i 2019 (se Kommissionens svar på punkt 36).

Det nye fælles revisionsdirektorat for samhørighed vil sørge for yderligere dokumentation og tydeligt oplyse, hvordan risikovurderingen samt andre kriterier er anvendt i forbindelse med udarbejdelsen af revisionsplanen.

80. På baggrund af behovet for den balance, der er nævnt i svaret på punkt 78 ovenfor, er Kommissionen enig i, at revisionsdokumentationen i visse tilfælde bør forbedres. Den nye fælles revisionstjeneste for samhørighed vil sikre, at alle revisorer følger de gældende krav.

Med hensyn til de to sager, som Revisionsretten har rejst, bemærker Kommissionen, at spørgsmålet i ét tilfælde har begrænsede finansielle virkninger for den resterende risiko som genberegnet af Kommissionen, og at den anden sag kan kræve yderligere vurdering, som forklaret i Kommissionens svar på punkt 39 og 40.

81. I henhold til artikel 75, stk. 2a, i forordningen om fælles bestemmelser skal Kommissionen færdiggøre sin revisionsberetning inden for tre måneder på grundlag af de oplysninger, der er til rådighed for revisorer på dette tidspunkt.

Generelt gennemfører medlemsstaternes myndigheder de korrektioner, som Kommissionen anbefaler i sine revisionsberetninger, efter en udveksling af argumenter i de kontradiktoriske procedurer for at genanvende de midler, der således er stillet til rådighed til andre støtteberettigede projekter (muligheden findes i artikel 145, stk. 5, i forordningen om fælles bestemmelser).

I tilfælde af fortsat uenighed skal Kommissionen i opfølgingsfasen vurdere alle yderligere oplysninger eller nye oplysninger fra medlemsstaten som svar på den endelige revisionsrapport, da Kommissionen har pligt til loyalt at samarbejde med medlemsstaterne, således som EU-Domstolen har mindet om i mange afgørelser om Kommissionens finansielle korrektionsprocedurer.

Det samme gælder for Kommissionens opfølgning af Revisionsrettens revisionsresultater, når medlemsstaterne fremlægger yderligere dokumentation i denne proces (se Kommissionens svar på punkt 45 og 46).

82. Kommissionen erkender, at de finansielle korrektionsprocedurer er langvarige og komplekse. De lovgivningsmæssige bestemmelser (artikel 145 i forordningen om fælles bestemmelser) forpligter Kommissionen til at følge visse proceduremæssige skridt, inden den træffer endelig afgørelse om eventuelle finansielle korrektioner. I henhold til principperne om proportionalitet og loyalt samarbejde er Kommissionen også forpligtet til at tage hensyn til eventuelle yderligere oplysninger fra medlemsstaten under alle trin i proceduren for finansiel korrektion.

Med hensyn til finansielle nettokorrektioner skal Kommissionen også overholde de strenge kriterier for sådanne korrektioner, som medlovgiveren har fastsat i henhold til artikel 145, stk. 7, i forordningen om fælles bestemmelser, og som kræver en omhyggelig analyse af den alvorlige mangel, der er fastlagt i forordningen, samt af de foranstaltninger, medlemsstaten har truffet under hensyntagen til yderligere oplysninger, der er indhentet under hele den finansielle korrektionsprocedure. Kommissionen kan derfor ikke bekræfte, om de ønskede yderligere finansielle korrektioner bør være finansielle nettokorrektioner eller ej, før denne procedure er afsluttet (se Kommissionens svar på punkt 47 og 49).

83. Det forhold, at nogle støttekriterier kun kan vurderes ved programafslutningen, er uløseligt forbundet med den flerårige ramme og reglerne i forordningen om fælles bestemmelser. På tidspunktet for årsregnskaberne kan de anmeldte udgifter ikke betragtes som potentielt ureglementerede med hensyn til sådanne kriterier for tilskudsberettigelse, som først kan vurderes senere eller ved afslutningen. På tidspunktet for den givne årlige aktivitetsrapport kan der derfor ikke påvises og indberettes en potentiel uregelmæssighed, og Kommissionen har ikke grundlag for at tage sådanne fremtidige risici i betragtning i forhold til sine årlige fejlprocenter.

Kommissionen gentager, at fejlprocenterne i den årlige aktivitetsrapport bekræftes på baggrund af alle de relevante oplysninger, der forelå på tidspunktet for undertegnelsen af den årlige aktivitetsrapport (se bilag 5 til generaldirektoraternes årlige aktivitetsrapporter, side 43 og 58 for henholdsvis GD REGIO og EMPL samt Kommissionens svar på punkt 28, 56 og 59).

Ved afslutningen vil Kommissionen systematisk undersøge hvert enkelt program for at sikre, at niveauet for uregelmæssige udgifter ligger under væsentlighedstærsklen. For programmerne for 2014-2020 vil afslutningsprocessen begynde i 2025.

Anbefaling 2 — Kommissionen bør forbedre sit revisionsarbejde, sin revisionsdokumentation og sin revisionsproces

Kommissionen accepterer delvist anbefalingen.

a) Kommissionen accepterer anbefalingens litra a).

I overensstemmelse med Kommissionens revisionsstrategi er revisionsplanen baseret på resultaterne af risikovurderingen. Der tages dog også hensyn til andre kriterier, som f.eks. overvågning og dækning af de vigtigste revisionsmyndigheder, efter også internationale revisionsstandarder og tidligere anbefalinger.

Under det nyoprettede fælles revisionsdirektorat for samhørighed styrker Kommissionen yderligere revisionssporet med henblik på at fastlægge revisionsplanen, herunder klare forbindelser til resultaterne af risikovurderingen og andre relevante kriterier.

Kommissionens samlede svar på litra b) og c) i anbefaling 2:

Kommissionen accepterer anbefalingens litra b) og c).

I fortsættelse af sin tidligere praksis er Kommissionen yderligere i gang med at styrke revisionssporet og revisionen af det revisionsarbejde, der er udført, for at sikre, at tjeklister og anden revisionsdokumentation er tilstrækkeligt detaljerede til, at der kan foretages en revision, herunder af en ekstern revisor.

Under det nyligt oprettede fælles revisionsdirektorat er Kommissionen i færd med at gennemgå og harmonisere revisionsmetoderne, der også omfatter revisionsspor og revisionsproces.

d) Kommissionen kan ikke acceptere anbefalingens litra d).

Kommissionen offentliggør hvert år i sin årlige aktivitetsrapport de bekræftede fejlprocenter for det foregående regnskabsår for alle operationelle programmer og angiver dem, hvor revisionsarbejdet stadig er i gang. I sådanne tilfælde kommunikerer Kommissionen med medlemsstaten om de genberegnete restfejlfrekvenser inden for rammerne af de givne revisionsberetninger. Den bekræftede fejlprocent anføres derefter i revisionsafslutningsbrevet eller, hvis det er relevant, i en kommissionsbeslutning om finansiel korrektion.

Kommissionen mener, at enhver særskilt supplerende meddelelse i denne henseende for mere end 400 programmer over en tiårig gennemførelsesperiode ville skabe unødvendige administrative byrder for sine tjenestegrene.

84. Formålet med revisionsstikprøver i forbindelse med Kommissionens juridisk-kritiske revision er at vurdere, om Kommissionen kan basere sig på revisionsmyndighedernes arbejde og de indberettede fejlprocenter. Dette sker hovedsagelig gennem fornyet gennemførelse af revisioner af operationer på grundlag af stikprøver, under hensyntagen til omkostningseffektiviteten af revisionen og de disponible ressourcer. Dette giver sammen med revisionen af revisionsmyndighedens revisionsmetode et

tilstrækkeligt grundlag for at drage konklusioner om pålideligheden af revisionsmyndighedens arbejde.

Når der opdages fejl i den genudførte stikprøve, skal Kommissionens revisionsprocedurer desuden fortsætte med systematisk at vurdere, om sådanne fejl kan gentage sig i resten af revisionsmyndighedens stikprøve.

Så længe denne vurdering og eventuelle tilknyttede kontroller pågår, tager den samlede restfejlprocent, der blev rapporteret som en del af den årlige aktivitetsrapport for nøgleresultatindikatoren for lovlighed og formel rigtighed, hensyn til denne usikkerhed. Dette afspejles i den maksimale risiko for de pågældende programmer, og derfor er disse samlede restfejlfrekvenser ikke blevet bekræftet, før alt arbejde er udført.

85. På grundlag af sit svar på punkt 84 mener Kommissionen, at den anvender en tilstrækkelig forsigtig tilgang til at vurdere nøgleresultatindikatorerne, som generaldirektørerne har bekræftet for rapporteringsårets relevante udgifter, i overensstemmelse med tidligere anbefalinger i Revisionsrettens årsberetning.

Den årlige aktivitetsrapports nøgleresultatindikatorer er et skøn over den samlede risiko ved betalingen for de samhørighedsprogrammer, der er taget på tidspunktet for offentliggørelsen under hensyntagen til alle foreliggende oplysninger. Kommissionen bemærker, at nøgleresultatindikatorerne omfatter en maksimal risiko, som vist i de årlige aktivitetsrapporter for 2019 og 2020 fra GD REGIO og EMPL. Selv om det ligger under Revisionsrettens skøn over fejlprocenten, falder dette interval inden for det interval, som Revisionsretten har beregnet for sin revisionserklæring inden for de sidste to år.

Kommissionen er derfor overbevist om, at procenten (nøgleresultatindikatoren og dens maksimum værdi), der fremgår af den årlige aktivitetsrapport, afspejler et rimeligt og retvisende skøn over fejlprocenterne for hvert program og kumulativt for alle programmer, baseret på alle tilgængelige oplysninger på tidspunktet for undertegnelsen af den årlige aktivitetsrapport.

86. I overensstemmelse med de lovgivningsmæssige rammer for 2014-2020 attesterer medlemsstaterne udgifterne og indberetter resultaterne af deres kontrol og revisioner i de kontrolpakker, der indsendes senest den 15. februar hvert år.

Forbeholdene i de årlige aktivitetsrapporter er baseret på alle de oplysninger, der forelå på tidspunktet for undertegnelsen af den årlige aktivitetsrapport, herunder vurderingerne af virkningen af tidligere mangler i forbindelse med de seneste indberettede fejlprocenter og revisionserklæringer. I sin årlige aktivitetsrapport for 2020 anførte GD EMPL f.eks. klart, at fire forbehold var baseret på mangler eller tvivl om pålideligheden af de fejlprocenter, der er indberettet i de foregående år, og som ikke blev løst på det tidspunkt, hvor de nye, mere positive kontrolpakker blev modtaget. I tilfælde af tvivl eller identificerede risici anvender Kommissionen derfor en forsigtig tilgang til sin egen rapportering i den årlige aktivitetsrapport og vurderer risikoniveauet for de pågældende programmer til et fast sats og giver udtryk for yderligere forbehold, når det er nødvendigt.

Kontrol af udgifternes lovlighed er en kontinuerlig proces i den periode, der er fastsat i forordningen til gennemførelse af revisioner, mens den årlige aktivitetsrapport giver et øjebliksbillede af situationen på et givet tidspunkt (april) for de relevante udgifter i rapporteringsåret (krav i finansforordningen). På tidspunktet for undertegnelsen af den årlige aktivitetsrapport kan Kommissionen forståeligt nok ikke foregribe resultaterne af de revisioner, der finder sted efter denne dato.

Anbefaling 3 — Kommissionen bør styrke hovedelementerne i oplysningerne om formel rigtighed i de årlige aktivitetsrapporter

Kommissionen accepterer delvist anbefalingen.

a) Kommissionen kan ikke acceptere anbefalingens litra a).

Kommissionen mener, at intervallet for nøgleresultatindikatorerne, herunder de maksimale risici, der oplyses i de årlige aktivitetsrapporter, udgør et rimeligt og retvisende skøn over fejlforekomsten for de relevante udgifter i løbet af året under hensyntagen til alle tilgængelige oplysninger på tidspunktet for undertegnelsen og eventuelle resterende usikkerhedsmomenter i forbindelse med visse programmer.

I henhold til denne differentierede tilgang mener Kommissionen ikke, at fejl, der er konstateret i forbindelse med juridisk-kritiske revisioner i visse programmer og medlemsstater, nødvendigvis optræder i andre ikkereviderede programmer og medlemsstater.

b) Kommissionen accepterer anbefalingens litra b).

I de seneste årlige aktivitetsrapporter (der ikke er omfattet af Revisionsrettens revision) har Kommissionen bestræbt sig på i en kort beskrivelse med illustrationer og eksempler at forklare, hvordan generaldirektoraterne opnår rimelig sikkerhed for hvert enkelt program. I den årlige aktivitetsrapport beskrives tidligere konstaterede mangler i de indberettede fejlprocenter og forvaltnings- og kontrolsystemer og de foranstaltninger, der blev anvendt til at forbedre situationen (se oversigtsside 27-30 i den årlige aktivitetsrapport for REGIO, og side 45-53 i den årlige aktivitetsrapport for GD EMPL samt bilag 7B og 7O og 7 i den årlige aktivitetsrapport for 2020 for henholdsvis GD REGIO og EMPL).

Kommissionen vil også fortsat i bilag 5 til de årlige aktivitetsrapporter tydeligt oplyse om "væsentlighedskriterier" for fastsættelse af forbehold under hensyntagen til de seneste oplysninger, der gives i kontrolpakkerne, herunder de indberetningspligtige fejlprocenter (se henholdsvis s. 44 og 58 i bilagene til de årlige aktivitetsrapporter for 2020 for GD REGIO og EMPL).

Kommissionens fælles svar på punkt 87 og 88:

Kommissionen mener, at de detaljerede instrukser og vejledninger, der gives til tjenestegrene, og den kvalitetskontrol, som udføres af de centrale tjenestegrene, sikrer, at de skøn, der gives i de årlige aktivitetsrapporter og samlet i den årlige forvaltnings- og effektivitetsrapport, giver et rimeligt og retvisende billede af risiko ved betaling af årets relevante udgifter.

Den årlige forvaltnings- og effektivitetsrapport er genstand for en streng forberedelses- og beslutningsproces: fælles sponsorering fra SG og BUDG, høringer på tværs af tjenestegrene samt en vedtagelsesproces omfattende hele kommissærkollegiet, herunder særlige møder i kommissærens kabinetter. Desuden modtager de centrale tjenestegrene detaljerede retningslinjer fra Administrationsrådet vedrørende indholdet og strukturen af den årlige forvaltnings- og effektivitetsrapport. Dette sker på vigtige tidspunkter i udarbejdelsen af rapporten: i begyndelsen af proceduren og efter peerevalueringer af den årlige aktivitetsrapport (se også Kommissionens svar på punkt 71, 73 og 74).

Anbefaling 4 — De centrale tjenestegrene bør modtage instrukser om udarbejdelsen af den årlige forvaltnings- og effektivitetsrapport fra kommissærkollegiet, der har ejerskabet til den

Kommissionen accepterer delvist anbefalingen.

Kommissionen mener, at indholdet af den årlige forvaltnings- og effektivitetsrapport er relevant og pålideligt i betragtning af den proces, der er på plads til udarbejdelsen (jf. svarene på punkt 71-74).

Kommissionen vil se nærmere på, hvordan de vigtigste retningslinjer, som Administrationsrådet har udstukket for de centrale tjenestegrene, om indholdet og strukturen af den årlige forvaltnings- og effektivitetsrapport kan styrkes yderligere i de kommende år, og minder om roller og ansvarsområder

i forbindelse med udarbejdelsen og revisionen af den årlige aktivitetsrapport og udarbejdelsen af den årlige forvaltnings- og effektivitetsrapport, som beskrevet i Kommissionens forvaltningsordninger.

Administrationsrådet, som er det øverste råd i Kommissionens corporate governance-struktur, fører tilsyn med udarbejdelsen af den årlige forvaltnings- og effektivitetsrapport og er derfor det rette organ til at give vejledning om rapportens indhold. Formandens og kommissærens kabinetter med ansvar for budgettet er som observatører i Administrationsrådet en del af disse drøftelser.